


```
// ฟังก์ชันนี้เพิ่มอยู่ใน binaryHeap (ที่เป็น min Heap)
int what03(DType d[], int n) {
    int c;
    for (c=n-1; c>=1; c--) {
        int p = (c-1)/2;
        if (cmp(d[c],d[p])>0) return 0;
    }
    return 1;
}
```

```
// ฟังก์ชันนี้เพิ่มอยู่ใน AList
int what04(AList list) {
    int i, j;
    for (i = list->size-1; i>=0; i--) {
        DType x = getAList(list,i);
        int j = indexofAList(x);
        if (i != j) return 0;
    }
    return 1;
} //หมายเหตุ: indexofAList ค้นจากซ้ายไปขวา
```

3. (5 คะแนน)

ฟังก์ชัน **infix2postfix** ทางขวานี้ หานิพจน์แบบ postfix จาก นิพจน์แบบ infix ที่ได้รับ ฟังก์ชันนี้เหมือนกับที่นำเสนอในชั้นเรียน

บรรทัดที่แตกต่างจากที่นำเสนอคือ สามบรรทัดแรก

กำหนดให้นิพจน์มี operator + - * / ^ % @ \$ และ (กับ) โดย

+ - * / แทน บวก ลบ คูณ หาร

^ แทนการยกกำลัง

% แทนการหาเศษของการหาร

@ แทนการหาราก เช่น $27 @ 3$ คือ $\sqrt[3]{27}$ มีค่าเป็น 3

\$ แทนการหาร้อยละ เช่น $200 \$ 10$ แทน 10% ของ 200 คือ 20

กำหนดให้ลำดับการคำนวณของ ^ และ @ เป็นจากขวามาซ้าย เช่น

$$2^4^2 = 2^{(4^2)} \text{ ซึ่งคือ } 2^{16},$$

$$256@8@3 = 256@(8@3) \text{ ซึ่งคือ } \sqrt[8]{256} = \sqrt[2]{256}$$

ส่วนลำดับการคำนวณของ \$ เป็นจากซ้ายไปขวา เช่น

$$200\$25\$10 = (200\$25)\$10 \text{ มีค่าเท่ากับ } 5$$

นอกจากนี้ กำหนดให้ความสำคัญของจำนวน % เท่ากับ การคูณ และ หาร และให้สำคัญของ เท่ากับการยกกำลัง และให้ให้สำคัญของ \$ นั้นน้อยกว่า การบวกและการลบ

จงเติมค่าในอาเรย์ **outPriorities** และ **inPriorities**

เพื่อให้ลำดับการคำนวณเป็นไปตามที่กำหนดไว้ข้างต้น

```
char operators[] = "+-*/^%@$()";
```

```
int outPriorities[] = { _____ };
```

```
int inPriorities[] = { _____ };
```

```
char operators[] = "+-*/^%@$()";
int outPriorities[] = {?,?,?,?,?,?,?,?,?};
int inPriorities[] = {?,?,?,?,?,?,?,?,?};
int indexof(char *ops, char c) {
    int i=0;
    while (ops[i] != '\0') {
        if (c == ops[i]) return i;
        i++;
    }
    return -1;
}
int inPriority(char op) {
    return inPriorities[indexof(operators, op)];
}
int outPriority(char op) {
    return outPriorities[indexof(operators,op)];
}
int isOperator(char c) {
    return indexof(operators, c) >= 0;
}
void infix2postfix(char *infix,char *postfix){
    Stack s = newStack(10);
    int i, n, j = 0;
    for (i=0, n=strlen(infix); i<n; i++) {
        char token = infix[i];
        if (!isOperator(token)) {
            postfix[j++] = token;
        } else {
            int p = outPriority(token);
            while(!isEmptyStack(s) &&
                inPriority(top(s)) >= p) {
                postfix[j++] = pop(s);
            }
            if (token == '(')
                pop(s); // this must be (
            else
                push(s, token);
        }
    }
    while(!isEmptyStack(s)) postfix[j++] = pop(s);
    postfix[j] = '\0';
    freeStack(s);
}
```

4. (5 คะแนน) จงเติมคำสั่งในช่องว่างของฟังก์ชัน removeAny และ containsAny เพื่อให้ทำงานตามที่เขียนใน comment

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
//-----
typedef int DType;
int cmp(int d1, int d2) {
    if (d1 == d2) return 0;
    return (d1 < d2 ? -1 : 1);
}
//-----
struct SACollection {
    DType *data;
    int length;
    int size;
};
typedef struct SACollection *ACollection;

ACollection newACollection(int length) {
    ACollection col = (ACollection) malloc(sizeof(struct SACollection));
    col->data = (DType *)malloc(length * sizeof(DType));
    col->length = length; col->size = 0;
    return col;
}

void freeACollection(ACollection col) {
    free(col->data); free(col);
}

//-----
int sizeOfACollection(ACollection col) {
    return col->size;
}

void addACollection(ACollection col, DType x) {
    if (col->size == col->length) {
        // ขยายอาเรย์ตรงนี้ ไม่ได้แสดงรายละเอียด
    }
    col->data[col->size] = x;
    col->size++;
}

int removeACollection(ACollection col, DType x) {
    // ลบ x ออกจาก col (ไม่ได้แสดงรายละเอียด)
}

//=====
void removeAny(ACollection col) {
    // ลบข้อมูลตัวใดก็ได้หนึ่งตัว ออกจาก col
}

//=====
void containsAny(ACollection col1, ACollection col2) {
    // คืน 1 ถ้ามีสมาชิกสักตัว (หรือมากกว่าก็ได้) ของ col2 ที่เป็นสมาชิกของ col1 ด้วย ถ้าไม่พบเลย คืน 0
}

//=====
```

ถ้า col เก็บข้อมูล n ตัว
removeAny(col) ใช้เวลาเป็น _____

ถ้า col1 และ col2 เก็บข้อมูล
n₁ และ n₂ ตัว ตามลำดับ
containsAny(col1, col2) ใช้เวลาเป็น _____

5. (15 คะแนน) จงออกแบบโครงสร้างข้อมูลที่มีเวลาการทำงานตามความต้องการที่ระบุไว้ด้านล่างนี้ **นิสิตต้องอธิบายรายละเอียดมากพอที่จะนำไปเขียนโปรแกรมได้ โดยไม่จำเป็นต้องเขียนโปรแกรม** (Hint: อนุญาตให้นิสิตระบุว่าต้องเรียกใช้คำสั่งเรียงลำดับข้อมูล ซึ่งใช้เวลา $O(N \log N)$ ได้ แต่ต้องระบุให้ชัดเจนว่าเรียงจากมากไปน้อย หรือ น้อยไปมาก และ นิสิต**ไม่จำเป็นต้อง**คำนึงถึงกรณีที่มีความจุของอาเรย์ไม่พอ และ กรณีที่มีข้อมูลซ้ำในข้อนี้)

5.1 โครงสร้างข้อมูล MaxList มีบริการดังต่อไปนี้ (5 คะแนน)

- MaxList Build_MaxList_from_Array(int a[], int N) สร้าง MaxList จากอาเรย์ของตัวเลข **ทำงานใน $O(N \log N)$**
- void Insert_MaxList(MaxList list, int x) เพิ่มตัวเลข x เข้าไปใน MaxList **ทำงานใน $O(N)$**
- int DeleteMax_MaxList(MaxList list) ลบตัวเลข**ที่มีค่ามากที่สุด**ใน MaxList แล้วคืนค่า **ทำงานใน $O(1)$**

จงอธิบายหลักการทำงานคร่าว ๆ อธิบายตัวแปรที่ใช้เก็บข้อมูล พร้อมทั้งวาดรูปประกอบ

อธิบายการทำงานของ `MaxList Build_MaxList_from_Array(int a[], int n)`

อธิบายการทำงานของ `void Insert_MaxList(MaxList list, int x)`

อธิบายการทำงานของ `int DeleteMax_MaxList(MaxList list)`

5.2 โครงสร้างข้อมูล MedianList มีบริการดังต่อไปนี้ (10 คะแนน)

- `MedianList Build_MedianList_from_Array(int a[], int N)` สร้าง MedianList จากอะเรย์ของตัวเลข **ทำงานใน $O(N \log N)$**
- `void Insert_MedianList(MedianList list, int x)` เพิ่มตัวเลข x เข้าไปใน MedianList **ทำงานใน $O(N)$**
- `void DeleteMedian_MedianList(MedianList list, int* m1, int* m2)` หากใน list มีจำนวนข้อมูลเป็นเลขคี่ บริการนี้จะลบข้อมูลที่ลำดับที่ $N/2$ ไปเก็บใน $*m1$ และ $*m2$ (ตัวชี้ยังอยู่ลำดับที่ 0) ถ้า N เป็นคู่ ให้ลบตัวที่ $N/2$ กับ $1+(N/2)$ ไปเก็บใน $*m1$ และ $*m2$ ตามลำดับ **ทำงานใน $O(1)$**

จงอธิบายหลักการทำงานคร่าว ๆ อธิบายตัวแปรที่ใช้เก็บข้อมูล พร้อมทั้งวาดรูปประกอบ

จงอธิบายการทำงานของ `MedianList Build_MedianList_from_Array(int a[], int N)`

จงอธิบายการทำงานของ `void Insert_MedianList(MedianList list, int x)`

จงอธิบายการทำงานของ void DeleteMedian_MedianList(MedianList list, int* m1, int* m2)

6. (10 คะแนน) โครงสร้างข้อมูลประเภทกองซ้อนนั้น ใน struct SStack มีตัวแปรอยู่สามตัวคือ data, size และ length จงเขียนโครงสร้างข้อมูลประเภทกองซ้อนขึ้นใหม่ โดยมีข้อจำกัดคือ กำหนดให้ใน struct SStack นั้นมีเพียงโครงสร้างข้อมูลประเภท BHeap แบบ max heap และ ตัวแปรประเภท int อยู่ 1 ตัวเท่านั้น โดยนิสิตจะต้องเขียนฟังก์ชัน newStack, push และ pop โดยใช้งาน BHeap นี้ นอกจากนี้ นิสิตสามารถใช้งาน BHeap ได้เฉพาะการเรียกฟังก์ชันต่าง ๆ ได้แก่ newBHeap, isEmptyBHeap, sizeOfBHeap, addBHeap, และ removeMaxBHeap โดยห้ามเรียกใช้ตัวแปร data, size, front, length โดยตรงโดยเด็ดขาด การใช้งาน BHeap นั้น หากนิสิตต้องการเปลี่ยน DType ของ BHeap ให้ไม่เหมือน DType ของ Stack นิสิตจะต้องเขียนโปรแกรมเพื่ออธิบาย DType และฟังก์ชัน cmp ที่จำเป็นด้วย นิสิตสามารถเขียนฟังก์ชันอื่น ๆ เพิ่มเติมได้ เพื่อความสะดวก โจทย์กำหนดให้ DType ของกองซ้อนเป็น int และมีฟังก์ชัน cmp อยู่เรียบร้อยแล้ว กำหนดให้ DType ของ Stack มีชื่อเป็น DType1 ส่วน DType ของ BHeap เป็น DType2 (หมายเหตุ: ไม่จำเป็นต้องตรวจสอบกรณีที่มีการใส่ข้อมูลเมื่อกองซ้อนนี้เต็ม หรือการเอาข้อมูลออกเมื่อกองซ้อนนี้ไม่มีข้อมูล)

// กำหนดให้มีโครงสร้างข้อมูลประเภท BHeap อยู่เรียบร้อยแล้ว ไม่ได้เขียนไว้ ณ ที่นี้ แต่สามารถเรียกใช้ได้ตามปรกติ
 // นิสิตจะต้องเขียนโปรแกรมกำหนด DType2 ของ Heap พร้อมทั้งฟังก์ชัน cmp ไว้ตรงนี้ด้วย ถ้าต้องการประกาศฟังก์ชันเพิ่มเติมสามารถเขียนได้ที่ตรงนี้

```
struct SStack {
    BHeap bh;    // BHeap เป็น max heap ใช้ DType2
    int var1;    // ห้ามประกาศตัวแปรใด ๆ เพิ่มเติม
};
typedef struct SStack *Stack;
Stack newStack(int length) {

}

void push(Stack s, DType1 x) {

}

DType1 pop(Stack s) {

}

}
```

7. (15 คะแนน) เมทริกซ์มากเลขศูนย์ (Sparse Matrix) คือ เมทริกซ์ที่มีจำนวนช่องที่ไม่ใช่ 0 น้อยเมื่อเทียบกับจำนวนช่องทั้งหมดเช่น เมทริกซ์ขนาด $N \times M$ (N แถว, M คอลัมน์) จะมีจำนวนช่องทั้งหมด NM ช่อง แต่ เมทริกซ์มากเลขศูนย์ จะมีจำนวนช่องที่ไม่ใช่ 0 น้อยมากๆ (โดยส่วนใหญ่จะเป็น $O(N + M)$) วิธีการหนึ่งในการเก็บข้อมูลของเมทริกซ์มากเลขศูนย์ คือ ใช้ Array List จำนวน N AList โดยที่ AList แต่ละอันแทนข้อมูลในแต่ละแถวของเมทริกซ์ และใน AList นั้นเก็บข้อมูลเพียงแค่ตำแหน่งที่มีค่าที่ไม่ใช่เลข 0 เท่านั้น ซึ่งจะช่วยให้ประหยัดเนื้อที่ได้อีก ในข้อนี้สิตจะต้องเขียนโปรแกรมภาษา C ของ โครงสร้างข้อมูลเมทริกซ์มากเลขศูนย์ด้วยวิธีนี้ โดยเติมในที่ว่างข้างล่าง

การระบุตำแหน่งของช่องใน เมทริกซ์จะต้องระบุแถว (มีค่าได้ตั้งแต่ 0 ถึง $N-1$) และ คอลัมน์ (มีค่าได้ตั้งแต่ 0 ถึง $M-1$)

Hint: นิสิตสามารถเรียกใช้บริการต่างๆของ Array List ที่เรียนในวิชานี้ได้ดังนี้

```

struct SMatrixElement {
    int col;          /* อยู่คอลัมน์ไหน */
    float value;     /* มีค่าเท่าไร */
}; /* ใช้เก็บค่าแต่ละตัวใน Sparse Matrix ที่ไม่ใช่ 0 */
typedef struct SMatrixElement *DType;
/* มี Code ของ Array List อยู่ตรงนี้ แต่ไม่ได้แสดงให้ดู */
struct SSparseMatrix {
    int N, M;        /* จำนวนของแถว (N) และ คอลัมน์ (M) */
    AList* rows;    /* แต่ละแถวของ Sparse Matrix เป็น ArrayList ของ MatrixElement */
};
typedef struct SSparseMatrix *SparseMatrix;
SparseMatrix newSparseMatrix(int N, int M) {
    SparseMatrix mat; int i;
    mat = (SparseMatrix) malloc(sizeof(struct SSparseMatrix));
    mat->N = N; mat->M = M;
    mat->rows = (AList*)malloc(sizeof(AList)*N);
    for (i = 0; i < N; i++) mat->rows[i] = newAList(10);
    return mat;
}
int cmp(DType a, DType b) {
    /* (1 คะแนน) คืนค่า 0 ถ้าเห็นว่า a เทียบเท่ากับ b มิฉะนั้นคืนค่าที่ไม่ใช่ 0 */
}
float getValue(SparseMatrix mat, int row, int col) {
    /* (3 คะแนน) คืนค่าของ mat ที่ แถว row คอลัมน์ col */
}
void setValue(SparseMatrix mat, int row, int col, float value) {
    /* (4 คะแนน) กำหนดค่าของ mat ที่ แถว row คอลัมน์ col เป็น value */
}

```

```
void multiply(SparseMatrix mat, const float in[], float out[]) {
    /* (7 คะแนน) ทำการคูณ Matrix mat กับ Vector ที่เก็บใน in โดย out[i] จะมีค่าคือ คือ  $\sum_{j=0}^{n-1} mat[i][j] * in[j]$  code จะต้อง
    ถูกต้องตามภาษา C และจะต้องไม่นำช่องที่มีค่าเป็น 0 ใน mat มาคำนวณ เนื่องจากจะช้าเกินไปเมื่อ N และ M มีขนาดใหญ่มาก*/
}

```

8. (14 คะแนน) โครงสร้างข้อมูลประเภทแถวคอย (Queue) นั้นจะใส่ข้อมูลได้ด้านเดียว และข้อมูลจะออกจากอีกด้านหนึ่ง ในข้อนี้เราจะพิจารณาโครงสร้างข้อมูลแบบใหม่ที่เรียกว่า Dual Queue ซึ่งจะคล้ายกับแถวคอยที่มีแถว 2 แถว เรียกว่า “แถวซ้าย” และ “แถวขวา” แต่มีทางออกเพียงทางเดียว (ลองนึกถึงการแถวในในร้านอาหารที่มีสองแถว แต่มีคนที่ทำอาหารเพียงคนเดียว) โดยหลักการทำงานคือ การ enqueue นั้นจะสามารถเลือกได้ว่าเข้าไปที่แถวใด ส่วนการ dequeue นั้นมีกฎคือ เราจะนำข้อมูลออกจากแถวที่ไม่ใช่แถวที่ถูกนำข้อมูลออกในการ dequeue ในครั้งที่แล้ว ยกเว้นแต่แถวดังกล่าวไม่มีข้อมูล ก็ให้นำข้อมูลออกจากแถวที่มีข้อมูลแทน โดยกำหนดให้การ dequeue ครั้งแรกนั้นจะ dequeue ออกจากแถวแรกเสมอ ตัวอย่างเช่น ถ้าแถวแรกมีข้อมูลเป็น <A, B> และแถวที่สองมีข้อมูลเป็น <X, Y, Z, W> ถ้าเราเรียก dequeue 6 ครั้ง จะได้ข้อมูลออกมาเป็น A, X, B, Y, Z, W ตามลำดับ

จงเขียนโปรแกรมสำหรับโครงสร้างข้อมูลชนิดนี้ โดยกำหนดให้ DType ของ Dual Queue นี้เป็นประเภท int (Hint: นิสิตสามารถใช้โครงสร้างข้อมูลอื่น ๆ ที่ได้เรียนมาใช้งานได้ แต่ต้องระบุให้ชัดเจนว่าใช้อะไร และมี DType เป็นอย่างไร)

```
typedef int DType;
struct SDualQueue {

};
typedef struct SDualQueue *DualQueue;
DualQueue newDualQueue(int length) {

}

void enqueue(DualQueue d, int left, DType x) {
    /* (6 คะแนน) ใส่ x เข้าไปในแถวซ้าย ก็ต่อเมื่อ left มีค่าไม่ใช่ 0 ถ้า left มีค่าเป็น 0 จะใส่ในแถวขวา */
}

DType dequeue(DualQueue d) {
    /* (6 คะแนน) นำข้อมูลออกจากแถวที่ไม่ใช่แถวที่ถูกนำข้อมูลออกในการ dequeue ในครั้งที่แล้ว ยกเว้นเมื่อแถวดังกล่าวไม่มีข้อมูล ก็ให้นำข้อมูลออกจากแถวที่มีข้อมูลแทน */
}

int sizeOfDualQueue(DualQueue q) {
    /* (2 คะแนน) คืนจำนวนข้อมูลในแถวซ้าย รวมกับแถวขวา */
}

```

9. (15 คะแนน) กาลครั้งหนึ่ง นานมาแล้ว วิธีการกำหนดผลการเลือกภาคของนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์มีหลักการดังต่อไปนี้ มีภาควิชาทั้งหมด 12 ภาควิชา กำหนดให้แต่ละภาคนั้นถูกระบุด้วยตัวเลข 0 ถึง 11 ภาควิชาหมายเลข i จะรับนิสิตได้ไม่เกิน $cap[i]$ คน

มีนิสิตจำนวน n คน นิสิตแต่ละคนถูกระบุด้วยหมายเลข 0 ถึง $n-1$ นิสิตแต่ละคนจะต้องส่งรายการ “ความต้องการเข้าภาค” ซึ่งระบุถึงภาคที่นิสิตคนนั้นต้องการจะเรียน เรียงลำดับจากต้องการมากที่สุดไปยังต้องการน้อยสุด รายการนี้ประกอบด้วยหมายเลขของภาควิชา จำนวนไม่น้อยกว่า 1 และไม่มากกว่า 12 หมายเลข และหมายเลขแต่ละตัวจะไม่ซ้ำกันเลย

เราจะทำการกำหนดภาคให้นิสิตทีละคน ตามลำดับของคะแนน GPAX จากมากไปน้อย โดยมีหลักการคือเราจะพยายามทำให้นิสิตได้เรียนภาคที่ต้องการมากที่สุดก่อน แต่ถ้าภาคดังกล่าวมีจำนวนนิสิตครบแล้ว เราจะพิจารณาภาคถัดไปตามลำดับของความต้องการของนิสิต ในกรณีที่ภาคที่นิสิตต้องการทั้งหมดนั้นไม่สามารถรับนิสิตได้เลย (เช่น นิสิตระบุมาแค่ความต้องการเข้าภาค 1 และ 2 เท่านั้น แต่ทั้ง 2 ภาควิชาเต็มแล้ว) เราจะให้นิสิตคนดังกล่าวเรียนภาคใดก็ได้ที่มีจำนวนที่นั่งอยู่

ในข้อนี้ นิสิตจะต้องเขียนฟังก์ชันโปรแกรมภาษา C เพื่อทำการเลือกภาคดังกล่าว โดยกำหนดให้มีข้อมูลนำเข้าเป็นดังต่อไปนี้ n คือจำนวนนิสิต, $AList$ $wishlist[]$ เป็นอาร์เรย์ของ $AList$ จำนวน n ตัว ซึ่งมี $DType$ เป็น int โดยที่ $wishlist[i]$ คือรายการเลือกภาคของนิสิตหมายเลข i , int $GPAX[]$ เป็นอาร์เรย์ขนาด n ช่อง โดยที่ $GPAX[i]$ ระบุคะแนน GPAX ของนิสิตหมายเลข i , int $cap[12]$ เป็นจำนวนนิสิตที่รับได้ของแต่ละภาค ($cap[0] + cap[1] + \dots + cap[11]$ จะมีค่าน้อยกว่า n) ฟังก์ชันดังกล่าวจะต้องตอบผลลัพธ์ของการเลือกภาคโดยเก็บค่าลงในตัวแปร $ACollection$ $dept[12]$ โดยที่ $dept[i]$ นั้นเป็น $array$ collection ที่มี $DType$ เป็น int ซึ่งระบุหมายเลขของนิสิตที่ได้เข้าภาค i

นิสิตสามารถใช้โครงสร้างข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาในชั้นเรียนได้ แต่นิสิตจะต้องระบุ $DType$ พร้อมทั้งเขียนฟังก์ชัน cmp ของ $DType$ ดังกล่าวตามที่จำเป็น (ยกเว้น $DType$ ประเภท int ให้ถือว่ามิให้อยู่แล้ว) (**ถ้าพื้นที่ไม่พอให้เขียนต่อด้านหลังของแผ่นนี้เท่านั้น**)

/* ถ้าต้องการใช้โครงสร้างข้อมูลใด ให้ระบุไว้ตรงนี้ พร้อมทั้งเขียนฟังก์ชัน cmp ที่จำเป็นด้วย หรือถ้ามีฟังก์ชันอื่นใด ๆ ให้เขียนไว้ตรงนี้ได้เลย */

```
void DeptAssign(int n, AList wishlist[], int GPAX[], int cap[12], ACollection dept[12]) {
```

```
}
```